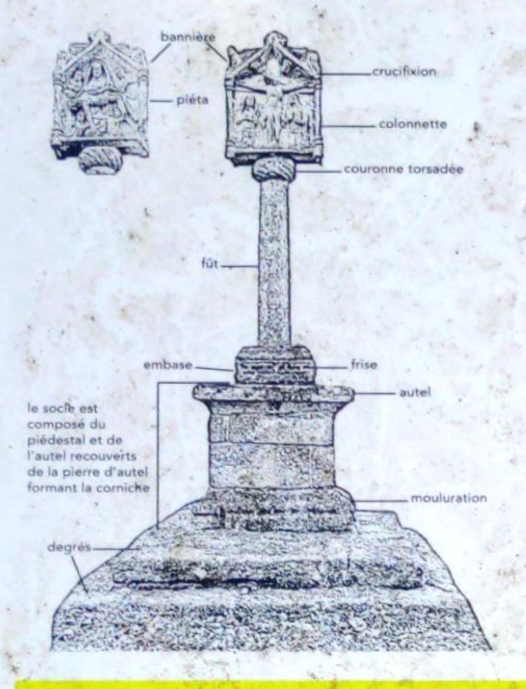
Le calvaire de Rannoueg

Le calvaire de Rannoueg date du XVIe siècle. Il est inscrit aux Monuments Historiques depuis le 13 février 1929. Le nom de lieu « Rannoueg » est composé de rann, « part, portion », désigne, en vieux breton, l'ensemble des terres nécessaires à une cellule familiale. Le second élément est le nom de famille Gouezeg, évolué en Goueg et qui perd son initiale dans le toponyme.

L'inscription « *No : Cuno : qui a fet cete + en l. 1582 Y* », gravée à l'Est sur le bord de la table monolithe, donne la datation précise de la croix.

D'une hauteur totale de 4,15 m, le calvaire est situé au Sud du village du même nom, en bordure de l'ancienne voie romaine menant de Darioritum (Vannes) à Condevicnum (Nantes), par Duretia (Rieux), noms celtiques de ces trois villes. Le socle, composé du piédestal et de l'autel, repose sur deux degrés ; sa mouluration haute et basse s'y prolonge tout autour, de la même façon que sur le calvaire de Kozhkèrig. La base carrée de la croix est ornée d'une frise en forme de chaîne sur toutes ses faces et porte, au Sud, deux inscriptions aujourd'hui illisibles.

Le fût octogonal est surmonté d'une couronne torsadée portant une bannière présentant une Crucifixion à l'Ouest, une Piéta (Vierge de Pitié) à l'Est, Saint-Jean Baptiste au Nord et Sainte Marie Madeleine au Sud.

Quatre colonnettes surmontées d'anges bordent les quatre panneaux de la bannière ; seul l'ange du Nord-Ouest a conservé sa tête. La scène de la Crucifixion est également surmontée de deux têtes d'anges ailées et la Piéta de deux anges adorateurs. Parmi toute une série de croix- bannière, caractéristiques du Pays Vannetais (Saint-Nolff, Elven, Saint-Avé, Séné, Vannes), la croix de Rannoueg est remarquable par la qualité de son décor.

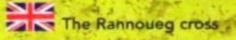
Kalvar Rannoueg

Eus ar XVIvet kantved eo kalvar Rannoueg. Enskrivet eo war Roll ar Savadurioù Istorel abaoe an 13 a viz C'hwevrer 1929. Daou damm a ya d'ober an anv-lec'h Rannoueg: rann, lodenn, a verk e brezhoneg kozh an douaroù ret evit un tiegezh. An eil tamm eo an anv familh Gouezeg, deuet da vezañ Goueg (gant steuziadur ar -z- etre div vogalenn) ha kollet e lizherenn gentañ en anv-lec'h.

Savet eo ar c'halvar a 4,15 m a uhelder e Su keriadenn Rannoueg, war vord an hent romanel kozh a gase eus Darioritum (Gwened) da Condevicnum (Naoned), dre Durètia (Reoz), anvioù keltek eus an teir c'hêr-se. Ar sichenn hag an aoter a ya d'ober ar mas, diazezet war daou zerez.

Ar moulladurioù uhel hag izel a ra e dro, e-giz war kalvar Kozhkèrig. Diazez karrez ar groaz zo kaeraet gant ur c'houriblenn e stumm ur chadenn war an holl duioù ha gant daou enskrivadur dilennadus hiriv an dez eus tu ar c'hreistez. An enskrivadur engravet eus tu ar reter a ro anv ar c'hizeller hag ar bloavezh ma 'z eo bet graet ar c'halvar: « Me, Cuno, 'm eus graet ar groaz-mañ er bloavezh 1582 Y+ ».

Fust eizhkornek ar groaz zo toket gant ur gurunenn gwedennet a zoug ar banniel kizellet, gant ur c'hroazstadagur troet d'ar c'hornog, ur Pieta troet d'ar reter, Sant Yann Badezour d'an hanternoz ha Mari Madalen d'ar c'hreistez. Bevennet eo peder fannel ar banniel gant peder c'holonennig toket gant aeled. Ael ar gwalarn hepken en deus c'hoazh e benn. Daou benn aeled askellek zo war bannel ar c'hroazstagadur ha daou ael ezeuler war ar Pieta. Dreis... kroaz Rannoueg gant pershter he c'hink. Unan eus ar re vravañ eo e touesk ar c'hroazioù-banniel eus Bro Gwened ... ...nt-Nolv, Elven, Sant-Teve, Sine, Gwened, hag all.

The Rannoueg cross

The Rannoueg Cross dates back to the 16th century. It has been registered as an Historical Monument since February 13, 1929. The place name «Rannoueg» is composed of rann, «part, portion», which in old Breton means, all the grounds necessary to a family unit. The second element is the Gouezeg family name, evolved into Goueg and losing its initial in the place name.

With a total height of 4.15 m, the Cross is located south of the village of the same name, on the edge of the old Roman road leading from Darioritum (Vannes) to Condevicnum (Nantes), via Duretia (Rieux), the Celtic names of these three cities. The pedestal, consisting of the pedestal and the altar, rests on two degrees; its high and low moldings extend all around, in the same way as on the Kozhkèrig Cross.

The square base of the cross is decorated with a frieze in the form of a chain on all its faces and sides, and to the South, there were two inscriptions, but which today are illegible. The inscription «*No: Cuno: qui a fet cete + en l. 1582 Y +*«, engraved to the East on the edge of the monolithic table, gives the precise dating of the cross.

The octagonal barrel is surmounted by a twisted crown bearing a banner with a Crucifixion to the West, a Pieta (Virgin of Mercy) to the East, Saint-Jean Baptiste to the North and St. Mary Magdalen to the South. Four columns surmounted by angels line the four panels of the banner, only the angel of the Northwest retains his head. The scene of the Crucifixion is also surmounted by two winged angel heads and the Pieta of two worshiping angels. Among a whole series of cross-banners with various features of the Vannes area (Saint-Nolff, Elven, Saint-Avé, Séné, Vannes), the Rannoueg Cross is remarkable for the quality of its decoration.

